

דנ"פ 4488/18 - שמשון רחמני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

דנ"פ 4488/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: שמשון רחמני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לדיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה מיום 17.5.2018 בע"פ 3688/15 אשר ניתן על ידי כבוד השופט (בדימ') י' דנציגר והשופטים נ' הנדל וא' שהם

בשם המבקש: עו"ד צדוק חוגי

החלטה

זוהי בקשה להורות על קיום דיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה בע"פ 3688/15 (השופט (בדימ') י' דנציגר והשופטים נ' הנדל ו-א' שהם) מיום 17.5.2018, אשר דחה את ערעורם של המבקש ואדם נוסף (להלן: שמיאן) על פסק דינו המשלים של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתפ"ח (מחוזי ת"א) 60057-06-13 מיום 19.7.2017.

1. כנגד המבקש ושמיאן הוגש כתב אישום המייחס למבקש עבירה של מעשה מגונה (בנוכחות אחר), בתיירת ילידת שנת 1988 (להלן: המתלוננת), לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. במהלך ניהול ההליך בפני בית המשפט המחוזי, הגישה המאשימה בקשה לגביית עדות מוקדמת מן המתלוננת. הבקשה התקבלה אך בסמוך למועד גביית עדותה, נבצר מאחת מחברות ההרכב לשמוע את העדות מסיבה אישית. על כן

עמוד 1

החליטה ראשת ההרכב, השופטת ש' דותן, כי העדות המוקדמת תשמע בפניה בלבד, וזאת בהתאם להוראות סעיפים 117 ו-235 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1982 (להלן: החסד"פ). עדות זו צולמה והוקלטה במלואה. ביום 22.3.2015 הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, וביום 15.4.2014 גזר עליו עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מאסרו, עונש מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלוננת. על הכרעת הדין וגזר הדין הגישו המבקש ושמיאן ערעורים והמדינה מצידה הגישה ערעור על קולת העונש שנגזר על שמיאן. ביום 18.4.2016, לאחר דיון בערעורים, הורה בית משפט זה על החזרת הדיון לבית המשפט המחוזי על מנת שיזמן את המתלוננת להשלמת חקירה על ידי באי-כוח המערערים, שלאחריה ינתן פסק דין משלים. ביום 19.7.2017 ניתן פסק הדין המשלים, בו קבע בית המשפט המחוזי "לא מצאנו שיש לשנות מהכרעת הדין שניתנה". בעקבות כך, הגישו המבקש ושמיאן נימוקי ערעור משלימים וביום 16.1.2018 התקיים דיון בערעורים. ביום 17.5.2018 קיבל בית המשפט את ערעורה של המאשימה על קולת עונשו של שמיאן, ודחה את ערעוריהם של המבקש ושל שמיאן. לענייננו רלוונטית קביעת בית המשפט לפיה החלטת השופטת ש' דותן לשמוע את עדותה המוקדמת של המתלוננת, נעשתה בסמכות והיתה סבירה בנסיבות המקרה.

2. בבקשה דנן טוען המבקש, על גבי 57 עמודים, שלוש טענות עיקריות: האחת – כי בית המשפט העליון שינה מההלכה הפסוקה בנוגע לחוסר סמכותו של הרכב חסר לדון בעניינו של נאשם; השנייה – כי בית המשפט העליון כלל לא דן בטענתו לפיה היה על בית המשפט המחוזי לקבל תסקיר מבחן בעניינו של המבקש, וזאת לאור פקיעתן של ההוראות שנקבעו באכרזת דרכי ענישה (תסקיר מבחן), התשכ"ד-1964 (להלן: האכרזה) עם חקיקתו של חוק העונשין בשנת 1977; והשלישית – כי העונש שהוטל על המבקש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת בנוגע לעבירה בה הורשע וכי אי התייחסות לעינוי הדין שנגרם למבקש כתוצאה מהתארכות ההליך יוצר עיוות דין בעניינו.

3. דין הבקשה להידחות. סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כי דיון נוסף בפסק דין יינתן מקום שבו נקבעה הלכה חדשה וקשה או כאשר נקבעה הלכה הסותרת הלכות קודמות שנפסקו בבית משפט זה (ראו, למשל, דנ"פ 1912/18 עלוש נ' מדינת ישראל (8.3.2018); להלן: עניין עלוש). עיון בפסק הדין מושא הבקשה מעלה כי כלל לא נפסקה בו הלכה חדשה, לא כל שכן כזו אשר סותרת הלכות קודמות. סוגיית סמכותו של ראש ההרכב לשמוע עדות מוקדמת לבדו נדונה לא אחת בפסיקתו של בית משפט זה (ראו: דנ"פ 4366/93 כחלון נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(4) 573, 582 (1994) (להלן: עניין כחלון); ע"פ 8761/14 בן יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (14.1.2016)), ונקבע כי לאחר מינוי הרכב לדון בכתב האישום, גביית עדות מוקדמת נתונה להרכב כולו או לראש ההרכב לבדו (עניין כחלון, בעמ' 582). על כן, קביעות בית המשפט בפסק הדין מושא הבקשה אך מיישמות את ההלכה הקיימת. אשר לטענות כנגד תוקפה של האכרזה – בית המשפט לא נדרש לסוגיה זו בפסק הדין מושא הבקשה ומשכך ממילא לא נקבעה בעניין זה הלכה אשר תצדיק קיומו של דיון נוסף בה (ראו: מדינת ישראל נ' אוחנה (6.2.2018)). לבסוף, ובכל הנוגע לטענות בדבר חומרת העונש שהוטל על המבקש. טענות אלה הן טענות ערעוריות מובהקות אשר הליך של דיון נוסף אינו האכסניה המתאימה לדון בהן ובוודאי שאין בהן כדי להצדיק קיום דיון נוסף (עניין עלוש, פסקה 5; דנ"פ 2489/18 אבו סרארי נ' מדינת ישראל (28.3.2018)).

4. אשר על כן, הבקשה נדחית ועמה נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לאמור בפסק הדין.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ח (11.6.2018).

ה נ ש י א ה
